

[Aksel Larsen.]

hele Verden, at det er sat ud af Spillet paa en Sjettedel af Jordkloden, og at nye voldsomme Opgør forestaar i en Række kapitalistiske Lande.

Op i den Henseende er det naturligvis berettiget at spørge Regeringen og spørge de borgerlige Partier i dette Ting, hvilke Perspektiver de har, hvilke Forholdsregler de har i Sinde at træffe eller forlange truffet i Anledning af Udviklingen ude i Verden. Der er Krig i Østen, og for et Aars Tid siden, tror jeg det var, blev der paa en saakaldt Fredskonference i Zürich vedtaget en bombastisk Resolution, som sagde: Hvis Japan fortsætter med at føre Krig, skal Regeringerne tvinges til at afbryde den diplomatiske og handelsmæssige Forbindelse med Japan . .

Formanden: Jeg anmoder det ærede Medlem om at vende tilbage til Tillægsbevillingsloven i Danmark.

Aksel Larsen: Ja, men dette er en Forespørgsel til Regeringen angaaende dens Politik. Det træffer sig saadan, at Medlemmer af Regeringspartierne, af Socialdemokratiet, det ene af Regeringspartierne, selv har været med til denne Konference i Zürich, selv har været med til at træffe disse Beslutninger, og det maa da være berettiget at spørge: Hvad agter Regeringen at foretage sig? og navnlig: Hvilke Konsekvenser vil den drage med Henblik paa den hjemlige Vaabenfabrikation og Transport af Vaaben og Krigsmateriel igennem og ud fra Landet? Vi har set, at man ikke herhjemme viger tilbage for at sende Krigsmateriel endogsaa til faktisk krigsførende Magter, og derfor er det nødvendigt her fra denne Talerstol at forlange Besked af Regeringen desangaaende.

Ligeledes angaaende Begivenhederne i Tyskland, som Aviserne er saa fyldte med. Tror dette høje Ting, og tror Regeringen, at det nytter at lukke Øjnene for den Udvikling, der sker i vort sydlige Naboland? Tror man, den bliver uden nogen Indfyldelse paa Danmarks handels- og erhvervspolitiske Stilling, paa den økonomiske Situation og paa Statens Finanser saavel som paa de politiske Forhold her i Landet overhovedet? Naturligvis bliver den ikke det. Det er udelukket, at der kan ske Begivenheder som de, der i disse Dage sker i Tyskland, uden at det maa have endogsaa meget betydelige Eftervirkninger paa hele det danske Samfund, som ligger saa klos op ad Tyskland.

Jeg vil naturligvis ikke beskyldte den

tyske Rigskansler for at have sat Ild paa den tyske Rigsdagsbygning

Formanden: Saa burde det ærede Medlem ikke sige dette. Udtrykket er paatalt i Talen i Gaar, og det ærede Medlem maa undlade at gentage det.

Aksel Larsen: Jeg erklærer derfor ogsaa — og jeg erkender, at jeg har gaaet i Skole hos det ærede Medlem Hr. Christmas Møller —, at jeg vil ikke sige det. Jeg vil blot henvise til, at et romerretligt Princip gaar ud paa, at med Føje mistænkes for en Forbrydelse kan den, der drager Fordel af den. Men den danske Presse sluger raat og usødet alt, hvad der kommer; der er ikke Grænser for, hvad den vil godkende af de fantastiske Beretninger, der udsendes fra den national-socialistiske tyske Regering, og den serverer dem for Læserne og opfordrer dem til at tro det og lukke Øjnene for den Kendsgerning, at man herved ekstra baner Vej for samme Udvikling herhjemme.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard udtalte i Gaar under Debatten om det foreliggende Lovforslag, dels at det var uredeligt og en Masse andre Ting, dels at det afsluttede 3-kantede Kriseforlig tvang det konservative Folkeparti til i højere Grad end hidtil at tage denne Tribune i Besiddelse, og dels endelig; at dette Kriseforlig lover ikke godt for en forstandig parlamentarisk Udvikling i Danmark. Jeg føler Trang til at sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at det skulde han tale med sin Partifælle det ærede Medlem Hr. Pürschel om. Det ærede Medlem Hr. Pürschel stod her forleden og holdt en Tale og forklarede: hvis Politiet ikke er tilstrækkeligt til at opretholde Ro og Orden, maa Regeringen, har Regeringen *Pligt til og vil* Regeringen selvfølgelig med Støtte af alle Partier i dette Ting undtagen Kommunisterne sætte Militæret i Virksomhed mod eventuelle Urostiftere. Hvad er det Udtryk for? Det er Udtryk for, at det ærede Medlem Hr. Pürschel er saa meget materialistisk, saa rigtigt vurderer Forholdene, at han ved, at det bestaaende Samfundssystem er i den Grad uretfærdigt, at den Tid vil komme, hvor Folkemassernes Utilfredshed endda kun midlertidigt lader sig tæmme ved, at man sætter ikke alene Politiet, men hele den væbnede Magt, hele Statens militære Magtapparat ind imod saakaldte sociale Urostiftere.

Et Samfund, som erklærer det, underskriver ideelt set sin egen Dødsdom, erklærer, at det er ude af Stand til at fortsætte